

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Nagovor prigodom svečanog dočeka tijela svetog Leopolda Bogdana Mandića
Zagreb, Trg ispred Katedrale, 13. travnja 2016. godine.

Draga braćo i sestre, poseban je ovo dan i trenutak što su ga obilježila zvona naše prvostolnice. Puno je osjećaja i ganuća u ovome jednostavnom činu koji povezuje prošlost i sadašnjost, sveopću Crkvu i Crkvu naše Zagrebačke nadbiskupije, razne krajeve naše domovine Hrvatske u nastojanju da sve promatramo u svjetlu Božjega milosrđa. Tijelo jednoga hrvatskog redovnika, kapucina, svetog Leopolda Bogdana Mandića koji je postao znakom Božje blizine, nakon što je bilo izloženo u bazilici sv. Petra u Rimu, stiglo je i k nama u Zagreb. Papa Franjo želio je da, uz oca Pija iz Pietrelcine, i sveti Leopold bude u srcima vjernika svega svijeta kao svjedok u Jubileju milosrđa.

Draga braćo i sestre u Kristu, pozdravljam sve vas okupljene na ovom jedinstvenom dočeku, pozdravljam braću biskupe, prezbitere i đakone. Posebno pozdravljam mitropolita zagrebačko-ljubljanskog gospodina Porfirija Perića. Draga nam je njegova nazočnost u ovoj znakovitoj prigodi u kojoj želimo odati počast Svecu čija je ustrajna molitva bila prožeta žarkom željom za jedinstvom svih kršćana.

Radosna srca pozdravljam cijenjene oce provincijale, među kojima posebno fra Juru Šarčevića, provincijalnoga ministra Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića i predsjednika Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica te oca Flaviana Giovannija Gusellu, rektora Svetišta svetog Leopolda Bogdana Mandića u Padovi. Pozdravljam drage sestre provincijalke, redovnice i redovnike, bogoslove i sjemeništarce, redovničke kandidate i kandidatice te tebe svekoliki dragi i sveti puče Božji.

Braćo i sestre, ovim dočekom i izlaganjem tijela svetoga Leopolda Bogdana Mandića na čašćenje ponajprije dajemo slavu Bogu, izvoru svake svetosti. Isto tako otvaramo svoja srca nadahnućima Božjega Duha koji, po naizgled neznatnim, malenim i skromnim ljudima, čini čudesna djela svoje ljubavi.

Radujemo se što će ovdje u prvostolnici, a zatim u zagrebačkoj Dubravi, u crkvi kojoj je sveti Leopold nebeski zaštitnik, vjernici moći biti dublje uronjeni u razmatranje otajstva koje je On tako vjerno i predano svjedočio. Znamo koliko je naš narod privržen ovomu dragom Svecu i s koliko se pouzdanja u Božju milost utječe njegovu zagovoru.

Stavljajući pred nas relikvije svetoga Leopolda Crkva nam skreće pozornost na likove onih koji su u životu i umiranju slijedili i naviještali Radosnu vijest spasenja, da bismo – zagledani u vječnost – mogli vidjeti na koji su se način sveci sjedinili s Isusom Kristom. Oni su naši zagovornici i baštinici Kristovi, naši uzori, zaštitnici i pratitelji. Oni nam pritječu u pomoć, zagovaraju nas snagom otajstvenoga zajedništva među članovima Crkve hodočasnice prema domu nebeskoga Oca, koji nas je iz ljubavi stvorio a po smrti i uskrsnuću svoga Sina oslobodio grijeha i smrti.

Prisutnost tijela svetoga Leopolda potiče nas na snažnije življenje svoje kršćanske vjere, na trajno obraćenje, na prihvaćanje milosti svete ispovijedi i na ljubav prema bližnjima. Ovo je ujedno izniman događaj Crkve koja moli na svoje velike nakane.

Sada tijelo svetog Leopolda Bogdana Mandića dolazi u blizinu zemnih ostataka blaženoga Alojzija Stepinca, koji je prvi u našoj Domovini počeo širiti njegovo čašćenje. Ta blizina iste svetosti, očitovane u raznim životnim i crkvenim poslanjima, poziva nas da promatramo svoj život i jasnije otkrivamo komu nas Bog šalje i na koji ga način možemo najviše proslaviti.